

Głównym zapisem legislacyjnym warunkującym rozwój rynku biopaliw transportowych w Unii Europejskiej, jest Dyrektywa 2003/30/EC z dnia 8 maja 2003 roku, w sprawie promocji użycia biopaliw oraz odnawialnych źródeł energii dla celów transportowych i Dyrektywa 2003/96/WE Rady UE, z dnia 27 października 2003 roku, w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

UE wspiera stosowanie biopaliw mając na uwadze zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych, dekarbonizację paliw używanych w transporcie, dywersyfikację źródeł zaopatrzenia w paliwa, tworzenie nowych źródeł dochodu na obszarach wiejskich i opracowywanie trwałych substytutów paliw kopalnych. Trend rozwojowy produkcji i wykorzystania biopaliw transportowych w UE jest rosnący co prezentuje rysunek poniżej.

Wzrastające ceny ropy naftowej, jak też polityka ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i uzależnienie się od zewnętrznych dostaw paliw, wpłynęły na bardzo szybki rozwój branży biopaliwowej w ostatnich latach w krajach UE.

W okresie 2000-2007 światowa produkcja biopaliw uległa potrojeniu, z poziomu ok. 18,2 mld litrów 2000 r. do ok. 60,6 mld litrów w 2007 r., jednak nadal stanowi ona mniej niż 3% światowej podaży paliw w transporcie. Około 90% produkcji koncentruje się w Stanach Zjednoczonych, Brazylii i w Unii Europejskiej. Może ona ulec większemu rozproszeniu w razie powodzenia programów rozwojowych w innych krajach, takich jak Malezja i Chiny. Podstawowymi surowcami do wytwarzania biopaliw są zboża, cukier i oleje roślinne.